

[Arbejdsministeren]

hvor der er tale om sikkerhed og sundhed, og så skal vi ikke kere os så meget om, hvordan bordhøjderne og toiletforholdene og skabsforholdene og andre ting måtte være.

Til fru Elisabeth Bruun Olesen – og nu skal jeg nok slutte, hr. formand – vil jeg gerne sige, at det er lidt gammeldags at forsøge i de mere negative dele af talen at sætte lighedstegn mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Det Konservative Folkeparti. Jeg tror, det turde fremgå både af det, der er blevet diskuteret her i dag, og af, hvad der er blevet sagt fra andre ordføreres side, at der måske i denne redegørelses hensigt, i dens måde at angribe problemerne på, er større genklang hos lønmodtagerne end hos arbejdsgiverne. I det omfang der ikke er tilstrækkelig genklang hos arbejdsgiverne, mener jeg, at vi i Folketinget og vi i regeringen har en opdragende funktion med henblik på at skabe denne genklang til gavn for det enkelte menneske, den enkelte medarbejder, den enkelte virksomhed og samfundet som helhed.

Det, som vi ønsker med denne debat, er jo, at når vi er færdige, så kan vi sige i fællesskab, at et bedre arbejdsmiljø, det er en folkesag i samfundet, og det er en samarbejdsag på virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Så vil jeg spørge arbejdsministeren: i det omfang der ikke er tilstrækkelig genklang hos arbejdsgiverne og den opdragende funktion ikke virker, hvad vil man så gøre?

Jeg vil gerne henvise til det brev, som FTF har skrevet om ændringer i bekendtgørelsen om BST og udbygning af BST. I modsætning til arbejdsministeren, der hele tiden har forsøgt at sige, at uoverensstemmelsen såmænd ikke er så stor, det når vi snart til enighed om, siger man i brevet: »Udvalgsarbejdet har været præget af dyb uenighed mellem arbejdstagerrepræsentanterne og arbejdsgiverrepræsentanterne vedrørende styringsforholdene i BST.« Senere står der: »Samtidig med at arbejdsgiverne vil have BST til at fungere på arbejdsgiverpræmisser, tager man i indstillingen til arbejdsministeren politisk forbehold over for den videre udbygning af BST. Folketingets oprindelige intention om, at alle arbejdstagere på et tidspunkt skulle være om-

fattet af et BST-system, manes grundigt i jorden.«

Når opdragelsen nu ikke har den tilsigtede virkning, vil ministerens udsagn så danne baggrund for en lovgivning på dette område, når arbejdsgiverne jo altså ikke makker ret?

Og så skal jeg nok huske for fremtiden aldrig nogen sinde at nævne de to ord i samme sætning.

Taanquist (S):

Arbejdsministeren var bl.a. utilfreds med, at jeg havde talt om andre ting end det, der stod i redegørelsen. Det er der selvfølgelig to grunde til.

For det første havde vi jo glædet os i temmelig lang tid til at få en arbejdsmiljødebat. Det smyger arbejdsministeren sig så en lille smule uden om ved at tage en ganske begrænset del af arbejdsmiljødebatten op i redegørelsen, nemlig arbejdsmiljø og vækst. Det ville så være meget godt, hvis det var noget, der var fuldstændig enighed om. Nu skal jeg så igen passe på, at jeg ikke falder i den samme grøft som fru Elisabeth Bruun Olesen: at arbejdsministerens bagland er i orden. Men lad nu det ligge. Fejlen er jo, at hvis ikke man får arbejdsgiverparten med, så duer det her jo ikke. Hvad siger arbejdsgiverne? Ja, de siger – hvis jeg må citere fra Arbejdsgiveren, nr. 1 i dette år:

»Hovedparten af de arbejdsmiljøkrav, der stilles til danske virksomheder, indebærer ganske betydelige omkostninger.«

Det siger altså direktør Steen A. Rasmussen.

Dermed har man altså tilkendegivet, at det er dyrt for arbejdsgiverne, og det er også det, som jeg har forsøgt at gøre opmærksom på. Arbejdsgiverne er ikke begejstrede, de tror ikke umiddelbart på dette nye princip. Det er selvfølgelig, som jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg, fordi det ikke er dem, der betaler de store udgifter som følge af arbejdsmiljøet. Det er dér, vi først og fremmest skal sætte ind.

Men så har jeg selvfølgelig benyttet lejligheden til at prøve at bore i, om ministeren virkelig mener det alvorligt med et bedre arbejdsmiljø. Det, der ligger i redegørelsen, kan ikke stå alene. Hvis ikke man tager fat på de områder, jeg har nævnt – de ligger uden for redegørelsen, javel, men vi skal ha-